

Ranonbaadsstationen paa Kjøbenhavns Kæde kan tildeels betragtes som en Fortsættelse af Logisffibet, idet den først indtræder, naar Logisffibet ophører, og saalænge bemeldte Ranonbaad er stationeret som Vagtsfib paa Kæden, ville Forholdene der ombord kunne ordnes som i Logisffibet.

ad § 10.

Ved kongelig Resolution af 2den Februar 1852 er der bestemt et maanedlig Tillæg for Ranoncommandeurer, Ladere, Topsgaster m. Fl., der tilstaaes som Præmie for udviist vedvarende Sælskthed og Duellighed og udbetales til et begrændset Antal. Denne Præmie har man anseet det meget hensigtsmæssigt at bibeholde og har derfor optaget den i Lovforslaget, idet man dog har fundet det rettest, at det blev overdraget Administrationen at fastsætte de nærmere Bestemmelser for Tillæggets Uddeling.

Ligeledes er det fundet hensigtsmæssigt at bibeholde det hidtil tilstaaede maanedlige Tillæg af fra 1½ til 3 Rd. for dem af de militaire Corps'er, der ved Siden af deres øvrige Tjeneste ombord ere Spillemand, navnlig paa Grund af den gavnlige Indflydelse, som Musik ombord har med Hensyn til Mandflabets Tilfredshed og Sundhed, og fordi det foreslaaede Tillæg vil virke til Opmuntring for Vedkommende til at vedligeholde den fornødne Øvelse i at blæse.

ad § 11.

Menige og Underofficerer, der fra et Krigsffib indlægges paa et Sygehuus, ere hidtil udgaaede af Skibskost, men have forøvrigt været betragtede som henhørende til Skibet indtil Helbredelsen, saa at de indtil den Tid have bibeholdt Sogage og nydt fri Cuur og Pleie (se § 134 af Instructioner for Tjenesten paa de kongelige Skibe).

Officerer og øvrige Messemedlemmer udgaa ifølge nævnte Paragraph af Messen, naar de indlægges som Syge iland, og skulle forøvrigt behandles i Righed med Menige og Underofficerer. Med Hensyn til Søtillæget er det under 3die October

1854 bestemt, at naar de indlægges paa Søetatens Hospital fra Krigsffibene, beholde de dette, indtil Andre blive commanderede til Tjeneste i deres Sted, men miste øvrige Emolumenter. Udenfor Kjøbenhavn og i fremmede Havne have de derimod beholdt Søtillæget.

Da det imidlertid er fundet hensigtsmæssigt at fastsætte en bestemt Grændse for Søtillæggets Varighed, har man anseet det rettest, at dette ophører efter 3 Maaneders Forløb, hvis Sygdommen skulde vedvare over den nævnte Tid, eller naar Commandoen stryges, forsaavidt dette indtræffer forinden.

Det Munderingstillæg, der er tilstaaet Rægsrullens Mandskab og som er foreslaaet for dem af Søruellen, har man tænkt sig indbraget under Sygdom paa Hospital, da de der ville blive forsynede med Klædningsstykker.

Fri Hjemreise efter Helbredelsen har hidtil steds været tilstaaet, hvilket findes saa billigt, at herom vel neppe kan reises Tvivl.

Da Logisffibets Mandskab er foreslaaet lønnet som iland, har man antaget det rettest, at de i Sygdomstilfælde bleve behandlede efter Loven af 15de Mai 1868 om Pønninger m. v. ved Søværnet.

ad § 12.

Da det Tilfælde oftere kan indtræde, navnlig under Krigsforhold, at Noget af Flaadens Personale bliver beordret til Tjeneste ved Hæren, har man, for i saa Tilfælde at tilvejebringe den størst mulige Ensartethed, anseet det rigtigst at foreslaae dem stillede paa samme Fod med Hensyn til Emolumenter, som den Klasse af Hæren, med hvilke de ere eller blive stillede i Klasse, istedetfor som hidtil at tilstaae Vedkommende Diæter eller Sogage.

ad § 13.

Ved Udarbejdelsen af Udsnittet om Diæter er der saavidt muligt taget Hensyn til hvad der agtes foreslaaet for Hæren, og kun foretaget Afvigelser, hvor Hensynet til de særlige Forhold ved Søværnet gjorde dem nødvendige.